

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Guzun Ion,

juducând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursurile ordinare declarate de către procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru și de către avocatul Carafizi Nicolai în numele inculpatului xxxxxxxx, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 19 noiembrie 2019, în cauza penală în privința lui

Xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, născut la xxxxxx,

Xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, născut la xxxxx,

Xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, născut la xxxxxxxx,

Xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, născut la xxxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 18 iunie 2019 pînă la 06 august 2019;

Instanța de apel: 30 septembrie 2019 pînă la 19 noiembrie 2019;

Instanța de recurs: 19 februarie 2020 – 24 noiembrie 2020.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, (sediul Taraclia) din 06 august 2019 Xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxa fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal și în baza acestei norme și cu aplicarea dispozițiilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani cu executarea pedepsei în penitenciar pentru minori.

În temeiul art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat pedeapsa închisorii aplicată lui Xxxxxxxxxxxxxxxxxxfiindu-i fixat un termen de probă de 1 (un) an.

A fost încetat în privința lui XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX procedura penală de învinuire a acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art.179 alin.(2) Cod penal în legătură cu împăcarea părților.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXa fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(1) 287 alin.(3) Cod penal și în baza acestei norme și cu aplicarea dispozițiilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani cu executarea pedepsei în penitenciar pentru minori.

În temeiul art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat pedeapsa închisorii aplicată lui XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX fixându-i fixat un termen de probă de 1 (un) an.

A fost încetat în privința lui XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX procedura penală de învinuire a acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art.179 alin.(2) Cod penal în legătură cu împăcarea părților.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXa fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(1) 287 alin.(3) Cod penal și în baza acestei norme și cu aplicarea dispozițiilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat pedeapsa închisorii aplicată lui XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX fixându-i fixat un termen de probă de 1 (un) an.

A fost încetat în privința lui XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX procedura penală de învinuire a acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art.179 alin.(2) Cod penal în legătură cu faptul că persoana nu a atins vârsta pentru atragere la răspundere penală.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXa fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal și în baza acestei norme și cu aplicarea dispozițiilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani 3 (trei) luni.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXa fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(1) Cod penal și în baza acestei norme și cu aplicarea dispozițiilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani 4 (patru) luni.

În temeiul art.84 Cod penal, prin cumul parțial de pedepse, s-a

stabilit pedeapsa definitivă lui XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX sub formă de 4 (patru) ani închisoare, executarea pedepsei în penitenciar pentru minori.

În temeiul art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat pedeapsa închisorii aplicată lui XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX fixându-i fixat un termen de probă de 2 (doi) ani.

A fost încetat în privința lui XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX procedura penală de învinuirea acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art.179 alin.(2) Cod penal în legătură cu împăcarea părților.

A fost încasat de la XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, în mod solidar în beneficiul părții vătămate XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, prejudiciul moral în mărime de 5000 (cinci mii) lei.

Acțiunea civilă depusă de XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX privind încasarea prejudiciului material de la XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, a fost admisă în principiu, însă cu soluționarea ulterioară în procedura civilă.

Acțiunea civilă depusă de XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX privind încasarea prejudiciului material de la XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, a fost admisă în principiu, însă cu soluționarea ulterioară în procedura civilă.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX au fost scutiți de la încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 2996 (două mii nouă sute nouăzeci și șase) lei, fiind trecute în contul statului.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

Cauza penală a fost examinată în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

2. În sentință, prima instanță a constatat că: XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX la data de 09 februarie 2019 în jurul orelor 00.10, prin înțelegere prealabilă cu XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, cu scopul încălcării grosolane a ordinii publice exprimată prin vădită lipsă de respect față de societate , aflându-se în s. xxxxxxxx, din intenții huliganice, cu scopul aplicării violenței fizice, cunoscând cu certitudine despre ora târzie și faptul că XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX deține asupra sa armă pneumatică, intenționa să efectueze împușcături în oameni, cu scopul atragerii atenției și și lipsa de respect față de persoanele aflate la domiciliul lui XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX care se odihneau împreună. Aflându-se sub influința băuturilor alcoolice, inculpații sus

menționați s-au apropiat de domiciliul sus indicat, l-au chemat pe XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX la discuții și în acel moment XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX împreună cu XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, pe rând au efectuat împușcături de câteva ori din arma pneumatică în direcția lui XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, iar la solicitarea de a înceta acțiunile huliganice, aceștia nu au reacționat, prin acțiunile sale pricinuindu-i lui XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, potrivit expertizei medico-legale nr.xxxxx din 22 februarie 2019 leziuni corporale ușoare, iar lui XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX potrivit expertizei medico-legale nr.xxxxx din 22 februarie 2019 leziuni corporale ușoare.

Tot el, la data de 09 februarie 2019 în jurul orelor 00.10 min., prin înțelegere prealabilă cu minorii XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, acționând contrar prevederilor art.29 din Convenția Republicii Moldova, cunoscând că domiciliu este inviolabil, nimeni nu poate să pătrundă sau să rămână în domiciliul sau în reședința unei persoane fără consimțământul acesteia, în scopul încălcării grosolane a ordinii publice, exprimată prin lipsa vădită respectului față de societate, aflându-se în xxxxxxx, urmărind scopul unic ilegal, cu aplicarea violenței fizice, ilegal au pătruns în domiciliul lui XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX amplasat în xxx.

Tot el, la data de 09 februarie 2019 în jurul orelor 00.10 min., prin înțelegere prealabilă cu minorii XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, după ce au pătruns în domiciliul lui XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX amplasat în xxxxxx, a efectuat o împușcătură în direcția lui XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, cât și i-a aplicat ultimului lovituri cu pumnul în regiunea abdominală, iar la solicitarea lui XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX de a înceta acțiunile sale, nu au reacționat și nu au plecat, pînă nu a înțeles că la fața locului vine Poliția.

Acțiunile lui XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX au fost încadrate în baza art.287 alin. (3) Cod penal, conform indiciile: „huliganism agravat, adică acțiunile prevăzute la alin.(1) sau (2), dacă au fost săvârșite cu aplicarea sau cu încercarea aplicării armei sau a altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății ” cât și în baza art.179 alin.(2) Cod penal, conform indiciile: „violarea de domiciliu, pătrunderea sau rămânerea ilegală în domiciliul, fără consimțământul acesteia ori refuzul de a le părăsi la cererea ei, acțiuni săvârșite cu aplicarea violenței”.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXla data de 09 februarie 2019 în jurul orelor 00.10, prin înțelegere prealabilă cu minorul XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX,

Xxxxxxxxxxxxxxxxxx și Xxxxxxxxxxxxxxxxxx, cu scopul încălcării grosolane a ordinii publice exprimată prin nerespectarea vădită a societății, aflându-se în xxxxx, din intenții huliganice, cu scopul aplicării violenței fizice, cunoscând cu certitudine despre ora târzie și deținerii asupra sa a armei pneumatice, intenționa să efectueze împușcături în oameni, cu scopul atragerii atenției și nerespectarea persoanelor aflate pînă la domiciliul lui Xxxxxxxxxxxxxxxxxx și Xxxxxxxxxxxxxxxxxx care se odihneau împreună, aflându-se sub influința băuturilor alcoolice, s-au apropiat de domiciliul sus indicat, l-au strigat pe Xxxxxxxxxxxxxxxxxx la discuții și în acel moment împreună cu Xxxxxxxxxxxxxxxxxx, pe rînd, au împușcat de câteva ori din arma pneumatică în direcția lui Xxxxxxxxxxxxxxxxxx și Xxxxxxxxxxxxxxxxxx, iar la solicitarea de a înceta acțiunile huliganice, aceștia nu au reacționat, prin acțiunile sale pricinuindu-i lui Xxxxxxxxxxxxxxxxxx, potrivit expertizei medico-legale nr.xxxx din 22 februarie 2019 leziuni corporale ușoare, iar lui Xxxxxxxxxxxxxxxxxx potrivit expertizei medico-legale nr.xxx din 22 februarie 2019 leziuni corporale ușoare.

Tot el, la data de 09 februarie 2019 în jurul orelor 00.10 min., prin înțelegere prealabilă cu minorul Xxxxxxxxxxxxxxxxxx, Xxxxxxxxxxxxxxxxxx și Xxxxxxxxxxxxxxxxxx, acționând cu încălcarea art.29 din Convenția Republicii Moldova, cunoscând că proprietatea este inviolabilă, nimeni nu poate să pătrundă sau să rămână fără acordul proprietarului, cu scopul încălcării grosolane a ordinii publice, exprimată prin nerespectarea vădită a societății, aflându-se în xxxxx, urmărind scopul unic ilegal, cu aplicarea violenței fizice, au pătruns în domiciliul lui Xxxxxxxxxxxxxxxxxx amplasat în xxxx.

Tot el, la data de 09 februarie 2019 în jurul orelor 00.10 min., prin înțelegere prealabilă cu minorul Xxxxxxxxxxxxxxxxxx, Xxxxxxxxxxxxxxxxxx și Xxxxxxxxxxxxxxxxxx, după ce au pătruns în domiciliul lui Xxxxxxxxxxxxxxxxxx amplasat în xxxxxx, a efectuat câteva împușcături în direcția lui Xxxxxxxxxxxxxxxxxx și Xxxxxxxxxxxxxxxxxx, iar la solicitarea lui Xxxxxxxxxxxxxxxxxx de a înceta acțiunile sale și a părăsi domiciliul său, nu a reacționat și nu a plecat, efectuând încă câteva împușcături în direcția ultimilor din arma pneumatică.

Tot el, la data de 09 februarie 2019 în jurul orelor 00.10 min., prin înțelegere prealabilă cu minorul Xxxxxxxxxxxxxxxxxx, Xxxxxxxxxxxxxxxxxx și Xxxxxxxxxxxxxxxxxx, acționând cu încălcarea art.29 din Convenția Republicii Moldova, cunoscând că proprietatea este

inviolabilă, nimeni nu poate să pătrundă sau să rămână fără acordul proprietarului, cu scopul încălcării grosolane a ordinii publice, exprimată prin nerespectarea vădită a societății, aflându-se în xxxx, urmărind scopul unic ilegal, după pătrunderea în domiciliul lui XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, amplasat în xxxx, la solicitarea ultimului, acționând intenționat, nu a plecat, dar a efectuat câteva împușcături în direcția lui XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, un glonț nimerind în ochiul drept, care conform expertizei medico-legale nr.xxxxx din 22 februarie 2019 leziuni corporale grave ce au dus la pierderea ochiului drept.

Acțiunile lui XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX au fost încadrate în baza art.287 alin. (3) Cod penal, conform indiciile: „huliganism agravat, adică acțiunile prevăzute la alin.(1) sau (2), dacă au fost săvârșite cu aplicarea sau cu încercarea aplicării armei sau a altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății ” cât și în baza art.179 alin.(2) Cod penal, conform indiciile: „violarea de domiciliu, pătrunderea sau rămânerea ilegală în domiciliul, fără consimțământul acesteia ori refuzul de a le părăsi la cererea ei, acțiuni săvârșite cu aplicarea violenței” și art.151 alin.(1) Cod penal conform indicilor: „vătămarea intenționată gravă a integrității corporale care a provocat pierderea vederii”.

XXXXXXXXXXXXXXXXXX la data de 09 februarie 2019 în jurul orelor 00.10, prin înțelegere prealabilă cu minorul XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, cu scopul încălcării grosolane a ordinii publice exprimată prin nerespectarea vădită a societății, aflându-se în xxxxxxxx, din intenții huliganice, cu scopul aplicării violenței fizice, cunoscând cu certitudine despre ora târzie și faptul că XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX deține asupra sa armă pneumatică, intenționa să efectueze împușcături în oameni, cu scopul atragerii atenției și nerespectarea persoanelor aflate pînă la domiciliul lui XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX care se odihneau împreună, aflându-se sub influința băuturilor alcoolice, s-au apropiat de domiciliul sus indicat, l-au strigat pe XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX la discuții și în acel moment fiind prezent atunci cînd XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX împreună cu XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, pe rînd, l-au împușcat de câteva ori din arma pneumatică în direcția lui XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, iar la solicitarea de a înceta acțiunile huliganice, aceștia nu au reacționat, prin acțiunile sale pricinuindu-i lui XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, potrivit expertizei medico-legale nr.xxxxx din 22 februarie 2019 leziuni corporale ușoare, iar lui XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX potrivit expertizei medico-legale

nr.xxxxxx din 22 februarie 2019 leziuni corporale ușoare.

Tot el, la data de 09 februarie 2019 în jurul orelor 00.10 min., prin înțelegere prealabilă cu minorul XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, acționând cu încălcarea art.29 din Convenția Republicii Moldova, cunoscând că proprietatea este inviolabilă, nimeni nu poate să pătrundă sau să rămână fără 5 acordul proprietarului, cu scopul încălcării grosolane a ordinii publice, exprimată prin nerespectarea vădită a societății, aflându-se în xxxx, urmărind scopul unic ilegal, a sărit gardul domiciliului și a pătruns împreună u ultimii în domiciliul lui XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, amplasat în rxxxxxxx.

Tot el, prin înțelegere prealabilă cu minorul XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, după ce au pătruns în domiciliul lui XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX amplasat în rxxxxxxx, a efectuat o împușcătură în direcția geamurilor casei, precum și la solicitarea lui XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX de a înceta acțiunile sale și a părăsi domiciliul său, nu a reacționat și nu a plecat, ulterior aflându-se în una de odăi, a aplicat două lovituri asupra corpului lui XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX.

Acțiunile lui XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX au fost încadrate în baza art.42 alin.(1), 287 alin. (3) Cod penal, conform indiciile: „participația la huliganism agravat, adică acțiunile prevăzute la alin.(1) sau (2), dacă au fost săvârșite cu aplicarea sau cu încercarea aplicării armei sau a altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății ” cât și în baza art.179 alin.(2) Cod penal, conform indiciile: „violarea de domiciliu, pătrunderea sau rămânerea ilegală în domiciliul, fără consimțământul acesteia ori refuzul de a le părăsi la cererea ei, acțiuni săvârșite cu aplicarea violenței”.

XXXXXXXXXXXXXXXXXX la data de 09 februarie 2019 în jurul orelor 00.10, prin înțelegere prealabilă cu minorul XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, cu scopul încălcării grosolane a ordinii publice exprimată prin nerespectarea vădită a societății, aflându-se în xxxx, din intenții huliganice, cu scopul aplicării violenței fizice, cunoscând cu certitudine despre ora târzie și faptul că XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX deține asupra sa armă pneumatică, intenționa să efectueze împușcături în oameni, cu scopul atragerii atenției și nerespectarea persoanelor aflate pînă la domiciliul lui XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX care se odihneau împreună, aflându-se sub influința băuturilor alcoolice, s-au apropiat de domiciliul sus indicat, l-au strigat pe XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX la discuții și în acel

moment cînd XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX l-a împușcat de cîteva ori din arma pneumatică în direcția lui XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, iar la solicitarea de a înceta acțiunile huliganice, aceștia nu au reacționat, prin acțiunile sale pricinuindu-i lui XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX dureri fizice.

Tot el, la data de 09 februarie 2019 în jurul orelor 00.10 min., prin înțelegere prealabilă cu minorul XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXși XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, acționând cu încălcarea art.29 din Convenția Republicii Moldova, cunoscând că proprietatea este inviolabilă, nimeni nu poate să pătrundă sau să rămână fără acordul proprietarului, cu scopul încălcării grosolane a ordinii publice, exprimată prin nerespectarea vădită a societății, aflându-se în xxxxx, urmărind scopul unic ilegal, au pătruns în domiciliul lui XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, amplasat în xxxxx.

Tot el, prin înțelegere prealabilă cu minorul XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXși XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, aflându-se în domiciliul lui XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX amplasat în xxxx, pînă la XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX care se odihneau împreună, după ce l-au strigat pe XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX la discuții și în acel moment cînd XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX l-a împușcat de cîteva ori din arma pneumatică în direcția lui XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, iar la solicitarea de a înceta acțiunile huliganice, aceștia nu au reacționat, luând cîteva pietre a aruncat în direcția ultimilor, nu a nimerit în XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, nimerind în ușa domiciliului.

Tot el, după pătrunderea în domiciliul lui XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX amplasat în xxx,a luat un băț și a intenționat să-l lovească pe XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, dar a fost oprit de XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX. Tot el, aflându-se ilegal în domiciliul lui XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX amplasat în xxxxx,la solicitarea ultimului de a părăsi domiciliul și a fi lăsat în pace atît el cît și XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, nu a reacționat, fiind prezenta în timpul cînd XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXși XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXi-au împușcat pe ultimii din armă pneumatică.

Acțiunile lui XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXau fost încadrate în baza art.42 alin.(1), 287 alin. (3) Cod penal, conform indiciile: „participația la huliganism agravat, adică acțiunile prevăzute la alin.(1) sau (2), dacă au fost săvârșite cu aplicarea sau cu încercarea aplicării armei sau a altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății ” cît și în baza art.42 alin.(1)179 alin.(2) Cod penal, conform indiciile: „participație la,

violarea de domiciliu, pătrunderea sau rămânerea ilegală în domiciliul, fără consimțământul acesteia ori refuzul de a le părăsi la cererea ei, acțiuni săvârșite cu aplicarea violenței”.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1 Avocatul Carafizi Nicolai în numele inculpatului XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, prin care a solicitat casarea sentinței, cu emiterea deciziei noi prin care inculpatul XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX să fie liberat de pedeapsă în conformitate cu art.93 Cod penal și cu aplicarea măsurilor de constrângere cu caracter educativ prevăzut de art.104 Cod penal.

În motivarea cererii de apel au fost invocate următoarele argumente:

- lui XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX i-a fost înaintată învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(1) art.287 alin.(3), art.179 alin.(2) Cod penal. La data de 27 mai 2019 procurorul ilegal l-a pus sub învinuire pe minorul XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, în comiterea infracțiunii prevăzute de art.179 alin.(2) Cod penal deoarece în momentul comiterii infracțiunii, 09 februarie 2019, avea 15 ani 6 luni 9 zile și nu atins vârsta de 16 ani pentru a fi atras la răspundere penală. La data de 23 iulie 2019, de către avocat a fost depusă cerere cu privire la încetarea procesului penal în privința lui XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX în legătură cu faptul că persoana nu a atins vârsta pentru a fi atras la răspundere penală pentru infracțiunile prevăzute de art.179 alin.(2) Cod penal și conform art.21 Cod penal, lipsa subiectului infracțiunii;

- la stabilirea pedepsei penale, prima instanță nu a ținut cont de faptul că, a comis infracțiunea pentru prima oară, fiind minor, partea vătămată XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX în ședința primei instanțe a comunicat că, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXdintre toți este cel mai puțin vinovat, a restituit prejudiciul moral stabilit de prima instanță;

- prima instanță, neîntemeiat a constatat că în privința lui XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX nu sunt posibile aplicările prevederilor art.93, art.104 Cod penal;

- prima instanță, la stabilirea pedepsei, nu a luat în considerație prevederile prevăzute de art.6 7, 61, 75 Cod penal, intenția și motivul acestuia, personalitatea minorului, circumstanțele atenuante, scopul pedepsei penale cât și încălcările admise de procuror în cadrul urmăririi penale;

- inculpatul și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, se caracterizează pozitiv, anterior nejudecat, la evidența medicului narcolog cât și psihologic nu se află.

3.2. Procurorul în Procuratura raionului Taraclia, Iulia Mihailova, a depus apel împotriva sentinței prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea hotărîrii noi potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care de la inculpații XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX să fie încasate cheltuielile de judecată în mărime de 2 996 lei.

Să fie încasat de la inculpații XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX în folosul părții vătămate XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX în mod solidar a sumei de 160 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, în rest sentința a fi lăsată fără modificări.

În motivarea cererii de apel s-a invocat următoarele argumente:

- prin acțiunile sale intenționate XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX au săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 287 alin.(3) și art.179 alin.(2) Cod penal, infracțiuni care au fost comise cu aplicarea violenței săvârșite cu intenție, soldată cu vătămarea corporală a persoanelor vătămate. Conform calculelor anexate la expertizele judiciare suma totală este de 2 996 lei suportată de stat;

- trecerea cheltuielilor în contul statului vin în contradicție cu art.16 alin.(2) din Constituție;

- în cadrul urmăririi penale partea vătămată XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX a înaintat acțiune civilă solicitând reparația prejudiciului moral, cauzat în rezultatul infracțiunii comise de către inculpați în privința sa, în valoare de 160 000 lei, motivând prin aceea că, în urma acțiunilor huliganice ale inculpaților care au efectuat câteva împușcături în regiunea capului și feței acestuia și-a pierdut vederea la ochiul drept, fiind afectată și vederea ochiului stâng și persistă riscul de a orbi, în legătură cu ce a plecat peste hotarele țării pentru a fi operat;

- din cele constatate în cadrul urmăririi penale și în instanța de judecată se ajunge la concluzia că pretențiile lui XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX sunt întemeiate deoarece s-a constata că în rezultatul acțiunilor ilegale ale inculpaților, partea vătămată în cauză a rămas cu ochiul drept nevăzător, iar vederea la ochiul stâng este în pericol și riscă să fie orb, din care cauză a plecat peste hotarele țării în speranța că va găsi o soluție și i se va extrage gloanțele din regiunea capului fără careva consecințe negative;

- necătând la faptul că în cadrul ședinței de judecată inculpații sau

expus că sunt de acord să achite cheltuieli judiciare, instanța în pofida prevederilor art.229 Cod de procedură penală, nu s-a luat în considerație că cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat, de fapt aceste norme legale indicate supra, întră în contradicție cu cerințele stipulate la art.143 alin.(2) Cod de procedură penală, fapt care în viziunea acuzării, această normă nu poate fi aplicată deoarece Constituția, prevalează asupra acestei norme penale;

- consideră că, instanța a pronunțat o sentință ilegală, neacceptând plata cheltuielilor judiciare care urma să fie suportate de către condamnații XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, urmând ca sentința din 06 august 2019 să fie casată în această privință și să încaseze de la aceasta cheltuielile de judecată, aceasta reieșind și din considerentele că, atât condamnații cât și reprezentanții legali, în cadrul ședinței de judecată și-au manifestat acordul de a suporta cheltuieli judiciare;

- instanța nu a ținut poziția acuzării, prin ce a negat toate solicitările părții vătămate XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX cu privire la achitarea prejudiciului material și moral în urma leziunilor corporale și urmările suportate, care la etapa cercetării judecătorești se afla peste hotarele țării, unde pînă în prezent urmează tratament.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 19 noiembrie 2019, a fost respins ca nefondat apelul declarat de avocatul Carafizi Nicolai în interesele inculpatului XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX. A fost admis apelul declarat de procuror, casată parțial sentința în latura civilă, în partea soluționării acțiunii civile înaintate de partea vătămată XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, pronunțată în această parte o nouă hotărâre prin care noi:

S-a încasat în beneficiul părții vătămate XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX de la reprezentanții legali ai inculpaților minori: XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, în mod solidar prejudiciul material în mărime de 5 000 (cinci mii) lei și cu titlu de prejudiciu moral de la reprezentanții legali ai inculpaților minori: XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX suma de 3 000 (trei mii) lei, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX suma de 3 000 (trei mii) lei, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX suma de 3 000 (trei mii) lei, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX suma de 3 000 (trei mii) lei. În rest sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel, față de lucrul judecat de primă instanță, a constatat motivarea amplă și temeinică a sentinței

pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta reținută în sarcina inculpaților, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Instanța de apel a constatat, că la judecarea cauzei prima instanță a respectat prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală și corect a examinat și acceptat cererea inculpaților XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX privind judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală și corect a constatat circumstanțele cauzei și întemeiat a stabilit vinovăția lui XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX în comiterea infracțiunii imputate prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal și încetarea procesului penal pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.179 alin.(2) Cod penal, în legătură cu împăcarea părților; lui XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX în comiterea infracțiunii imputate prevăzute de art.42 alin.(1), art.287 alin.(3) Cod penal și încetarea procesului penal pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.179 alin.(2) Cod penal; lui XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX în comiterea infracțiunii imputate prevăzute de art.42 alin.(1), art.287 alin.(3) Cod penal și încetarea procesului penal pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.179 alin.(2) Cod penal; lui XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX în comiterea infracțiunii imputate prevăzute de art.287 alin.(3) și art.151 alin.(1) Cod penal și încetarea procesului penal pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.179 alin.(2) Cod penal, în baza probelor administrate și verificate în mod corespunzător, cercetate în prima instanță și instanța de apel.

Instanța de apel a constatat că, potrivit apelului declarat, avocatul Carafizi Nicolae solicită liberarea de pedeapsă pentru învinuirea adusă în baza art.287 alin.(3) Cod penal, în conformitate cu art.93 Cod penal și cu aplicarea măsurilor de constrângere cu caracter educativ prevăzut de art.104 Cod penal.

Instanța de apel dispozițiile art.93 Cod penal și art.104 Cod penal a constatat că, prima instanță, corect a stabilit situația de fapt și de drept și întemeiat l-a recunoscut pe minorul XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX în cadrul ședinței de judecată, culpabili de comiterea faptei imputate, infracțiunea prevăzută de art. 42 alin.(1), art.287 alin.(3) Cod penal conform indicilor: participația la huliganism agravat, adică acțiunile prevăzute la alin.(1) sau (2), dacă au fost săvârșite cu aplicarea sau cu încercarea aplicării armei sau a altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.

La judecarea cauzei prima instanță corect a constatat circumstanțele cauzei și întemeiat a stabilit vinovăția lui XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX în comiterea infracțiunii imputate prevăzute de art.42 alin.(1), art.287 alin.(3) Cod penal, și verificate în mod corespunzător, cu respectarea prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală, cercetate în prima instanță și instanța de apel.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe administrate în cauza penală de instanța de fond, și care au fost corect apreciate prin prisma pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală.

Referitor la alegația avocatului Carafizi Nicolai care a invocat că, prima instanță nu a luat în calcul faptul că, prin prisma art.21 Cod penal, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX la momentul săvârșirii infracțiunii data de 09 februarie 2019, avea 15 ani 6 luni și 9 zile, faptul că și-a recunoscut vinovăția fiind depusă cerere potrivit art.364¹ alin.(8) Cod penal, a comis infracțiunea pentru prima oară, este minor, fiind mai puțin vinovat față de ceilalți inculpați minori, a restituit prejudiciul moral stabilit de prima instanță.

Instanța de apel a remarcat că prima instanță la individualizarea pedepsei penale, a luat în considerație caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, personalitatea celui vinovat, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, faptul că este minor, a comis pentru prima oară infracțiunea.

Cât privește dezacordul apelantului adus la segmentul neaplicării liberării de pedeapsă a minorului XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX în cazul în care sunt evidente prezența circumstanțelor care permiteau aplicarea liberării, instanța de apel a reiterat că, prima instanță corect a concluzionat că, deși a săvârșit infracțiunea în minorat, nu poate fi liberat de pedeapsă întrucât nu s-a constatat că scopul pedepsei poate fi atins prin aplicarea măsurilor de constrângere cu caracter educativ prevăzute de art.104 Cod Penal.

Instanța de apel a menționat că măsurile cu caracter educativ sunt aplicabile atunci când inculpatului sunt eficiente și acesta a însușit o careva lecție, or, aplicarea măsurilor cu caracter educativ în speța dată sun insuficiente, fapt confirmate prin săvârșirea infracțiunii prin participare și în stare de ebrietate alcoolică. În concluzie, s-a reținut că, prima instanță

a ținut cont de categoria infracțiunii comise, de personalitatea inculpatului minor, de pericolul social al infracțiunii în raport cu criteriile enunțate, astfel pedeapsa penală aplicată este corespunzătoare și echitabilă, nefiind cazul liberării de pedeapsă al lui XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX.

Aceste circumstanțe a determinat instanța de apel că se va asigura restabilirea echității sociale, corectarea și reeducarea inculpatului în realizarea scopului legii penale stabilit la art. 61 Cod penal.

Cât privește argumentul procurorului că, reieșind din art. 229 Cod de procedură penală, instanța de apel a considerat că la caz, este relevantă la jurisprudența CEDO și anume cauza Masson și Van Zon contra Olandei din 28 septembrie 1995, Seria A, nr. 327, potrivit căruia Curtea a statuat că, încasarea cheltuielilor de judecată din contul inculpaților urmează a fi îndreptățită prin cadrul legislației interne.

Cât privește apelul procurorului privind încasarea de la inculpații minori în folosul părții vătămate XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX a prejudiciului moral, instanța de apel a constatat că în ședința instanței de apel partea vătămată XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX a micșorat pretențiile, cerând repararea prejudiciului material de 5 000 lei , cel moral a câte 3 000 lei de la fiecare inculpat.

Inculpații și reprezentanții legali acestora, în ședința instanței de apel au fost de acord cu pretențiile concretizate de partea vătămată XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX.

Privind repararea prejudiciului material: Materialele cauzei denotă că, partea vătămată XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX a depus acțiune civilă (f.d.70,vol.II), prin care a solicitat încasarea din contul inculpaților minori a prejudiciului material, cheltuieli suportate pentru tratament, în mărime de 5000 lei.

Astfel, ținând cont de faptul că din materialele cauzei s-a stabilit că inculpații minori au comis fapte ilicite și prin acțiunile sale, părții vătămate XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX i-a fost cauzat prejudiciu care a generat pierderea completă a funcției ochiului drept, conform raportului de expertiză judiciară nr.xxxxxxxxxx din 22 februarie 2019 (f.d.30-31,vol.II) se califică ca vătămare gravă, instanța de apel a considerat că în esență acțiunea civilă urmează a fi soluționată în favoarea părților vătămate, în măsura în care se probează existența/întinderea prejudiciului.

Instanța de apel a reiterat că, partea vătămată XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX a prezentat probe în confirmarea prejudiciului material ce atestă că a suportat cheltuieli pentru tratament și transport în mărime de 5000 lei,

fapt confirmat prin: chitanța eliberată de IMSP CS Cahul din 12 februarie 2019 , la suma de 174 lei (f.d.71,vol.II), bon de plată eliberată de SRL,,PSV-Pecotrans" la suma de 399,23 lei, bon de plată eliberată de Farmacia Familiei SRL la suma de 77,08 lei (f.d.72,vol.II), bon de plată Seria QL nr.264543 din 09 februarie 2019, eliberată de IMSP SCR "T. Moșneaga" mun. Chișinău la suma de 140 lei pentru consultarea oftalmologului (f.d.73,vol.II), bon de plată nr.6298 din 11 februarie 2019, 17 eliberată de IMSP SCR "T. Moșneaga" mun. Chișinău la suma de 2578,15 lei (f.d.75 vol. II), bon de plată eliberat de IMSP Cahul din 12 februarie 2019 la suma de 239 lei (f.d.75).

Privind repararea prejudiciului moral instanța de apel a constatat că, prin săvârșirea infracțiunii de către inculpații minori în privința părții vătămate XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, aceștia i-au fost cauzate nu numai suferințe fizice, ci și psihice (stres, frustrare, disconfort, etc.), însă în același timp, a considerat că, suma de 160 000 lei solicitată cu titlu de prejudiciu moral este una exagerat de mare, și nu corespunde volumului de suferințe fizice și psihice cauzate.

În prezent partea vătămată XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX a micșorat pretențiile privind cuantumul prejudiciului moral și a solicitat încasarea de la fiecare din inculpați a câte 3 000 lei prejudiciul moral.

În acest context, instanța de apel a notat că, unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că îndemnizația, trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire.

Instanța de apel la determinarea cuantumului despăgubirilor materiale pentru prejudiciul moral ține cont de faptul că a avut loc atentatul la dreptul cel mai important, dreptul la viață garantat de art. 2 Convenției. La determinarea mărimii compensației pentru prejudiciul moral instanța de apel a luat în considerație nu numai gravitatea cauzării suferințelor psihice și fizice a părții vătămate , dar și importanța vitală a drepturilor victimei, anume atentarea la viață și integritatea fizică, starea de stres și frustrare, prejudiciul moral în mărime de 3 000 lei pentru XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX de la fiecare reprezentanți legali ai inculpaților minori: XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, ar aduce o compensare a suferinței psihice și satisfacție echitabilă.

5. Decizia instanței de apel, a fost atacată cu recursuri ordinare de către:

5.1 Procuror prin care invocând temei pentru recurs pct.6 din

dispozițiile art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei în partea soluției privind cheltuielile judiciare și rejudecarea cauzei.

În motivarea recursului procurorul a indicat că:

- la soluționarea chestiunii cine suportă cheltuielile respective, trebuie soluționată reieșind din prevederile art.229 alin.(1) Cod de procedură penală, care pe prim plan pune sarcina pe condamnat, responsabil de aceste cheltuieli în legătură cu comiterea infracțiunii. Și doar dacă condamnatul nu este în stare să le achite din diferite motive, invaliditate, incapacitatea juridică etc., cheltuielile sunt trecute în contul statului;

- la soluționarea chestiunii încasării cheltuielilor judiciare de la minori, legea impune o condiție , și anume: pot fi obligați la achitarea cheltuielilor judiciare părinții sau tutorii minorului condamnat dacă se constată că ei au avut neajunsuri serioase la îndeplinirea obligațiilor lor față de minor. în prezenta cauza penală, s-a constatat că părți inculpaților minori au avut neajunsuri serioase la îndeplinirea obligațiilor lor față de minorii, care fără restricții se plimbau pe străzile pe timp de noapte, departe de casele lor, consumau necontrolat băuturi alcoolice și au comis infracțiuni;

- consideră că decizia nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, este temei pentru recurs prevăzut în art.427 alin.(1) pct.6) Codul de procedură penală.

5.2 Avocatul Carafizi Nicolai în numele inculpatului XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX prin care invocând temei pentru recurs *pct.10, 13* din dispozițiile art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei și emiterea unei noi hotărâri de liberare a minorului XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, de la răspunderea penală învinuit în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, și temeiul art. 93 Cod penal și art. 104 Cod penal, aplicarea măsurilor cu caracter educativ, sub supravegherea părinților.

În motivarea recursului avocatul Carafizi Nicolai în numele inculpatului XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXa indicat că:

- prin decizie s-a agravat situația condamnatului minor XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, în pofida faptului că el nu are antecedente penale, se caracterizează pozitiv la domiciliul, a recuperat prejudiciul material și moral părții vătămate XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX pe cauza penală din momentul pornirii urmăririi penale;

- instanța de apel a casat sentința în partea acțiunii civile în

priviința părții vătămate XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX în baza cererii de apel al procurorului-șef al raionului Taraclia - Mihailova Iulia, care nu era împuternicită, n-a participat la examinarea cauzei date, numai a participat la pronunțarea sentinței la data de 06.08-2019;

- instanța de apel nu a examinat cererea de apel al avocatului Carafizi Nicolai din motivele menționate;

- la stabilirea pedepsei, instanța de judecată n-a luat în considerare faptul că infracțiunea a fost săvârșită prima data, fiind în vârsta minoră, partea vătămată XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX a declarat în judecată că XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX din toți coparticipații huliganismului este cel mai puțin vinovat, a recuperat prejudiciul moral conform sentinței judecătorești;

- instanța de apel a considerat neîntemeiat că minorul XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX nu poate fi liberat de răspunderea penală conform art. 93 Cod penal cu aplicarea măsurilor cu caracter educative conform art. 104 Cod penal;

- instanța de apel nu a luat în considerare argumentele privind aceea că minorul XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX a săvârșit infracțiunea de prima dată, nu are antecedente penale, se caracterizează pozitiv, a recuperat prejudiciul moral;

6. Judecând recursurile ordinare, pe baza materialelor din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acestea urmează a fi respinse din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată

că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Din conținutul recursurilor declarate, Colegiul penal lărgit atestă, că titularii acestora invocă în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. **6), 10, 13** Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 6) hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, precum și 10) s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, 13) a intervenit o lege penală mai favorabilă condamnatului.

La caz, reieșind din esența criticilor invocate în recursul procurorului sub aspectul *pct. 6)* alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, se atestă că recurentul invocă dezacordul cu hotărârea atacată, din motiv că instanța de apel nu a soluționat corect chestiunea legată de cheltuielile judiciare.

Având în vedere argumentele recursului, Colegiul penal relevă că sub aspectul acestei teme de casare, procurorul consideră că instanța de apel neîntemeiat a respins cererea acuzatorului de stat cu privire la încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului, a cheltuielilor judiciare suportate în speță.

Analizând decizia contestată în raport cu argumentele recursului, prin care a fost invocat dezacordul recurentului cu soluția primei instanțe de scutire a minorilor *Xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, Xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, Xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx*și *Xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx*de la încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 2996 (două mii nouă sute nouăzeci și șase) lei, fiind trecute în contul statului, soluție ce a fost menținută de instanța de apel, Colegiul penal lărgit reține că instanțele de judecată la acest capitol au adoptat o soluție legală și întemeiată.

Colegiul penal lărgit, consideră că în acord cu cele stipulate de legea procesual penală, în cauza deferită judecării instanța de apel a exercitat în deplină măsură aceste atribuții legale reglementate de legislator, corect interpretând și aplicând prevederile art. 227-229 Cod de procedură penală și indicând motivele corespunzătoare, ce au dus la menținerea sentinței.

Or, potrivit art. 229 alin. (2) Cod de procedură penală, încasarea cheltuielilor de efectuare a expertizei este un drept discreționar al

instanței. Prin urmare, prevederile legale ce reglementează acest aspect acordă posibilitatea instanțelor de judecată de a analiza și soluționa în fiecare caz concret chestiunea privind stabilirea subiectului pentru compensarea cheltuielilor judiciare.

Colegiul penal lărgit ține să remarce că, pornind de la relevanțele art. 229 alin. (3), Cod de procedură penală, instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

Astfel, Colegiul penal lărgit reține că, procurorul în recursul ordinar nu a adus probe despre starea materială a inculpaților și despre faptul dacă inculpații dețin careva bunuri mobile sau imobile și nu s-a demonstrat că veniturile inculpaților le-ar permite acestora să acopere aceste cheltuieli, or această circumstanță din art. 229 alin. (3) Cod de procedură penală, trebuie luată în considerare la dispunerea încasării din contul inculpaților a cheltuielilor judiciare în sumă de 2996lei.

Totodată, Colegiul penal lărgit atestă că în recursul procurorului nu se invocă careva probe care ar combate eliberarea de plată a cheltuielilor judiciare a inculpaților conform prevederilor art. 229 alin. (3) Cod de procedură penală, cu indicarea stării materiale a inculpaților, or se atestă că minorii XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXși XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXîn luna mai-iunie 2019 au finisat clasa a 9, fiind abiturienții instruiților profesionale de învățământ, nu au venitul lor și în familie nefiind singurii minori.

Reieșind din aceste motive, Colegiul penal lărgit, consideră necesar a respinge ca inadmisibilă solicitarea procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpaților XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXși XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, menținând soluția din decizia instanței de apel în această parte.

În această ordine de idei, instanța de recurs ordinar susține poziția instanței de apel care a respins ca fiind neîntemeiată solicitarea procurorului cu privire la încasarea din contul inculpaților în bugetul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 2996lei, cheltuieli suportate în urma efectuării expertizelor.

De asemenea, reieșind din esența argumentelor invocate de apărare, se atestă că acesta invocă dezacordul și cu pedeapsa aplicată inculpatului XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, motive care se subscriu temeiului de casare

prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, în sensul că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Așa cum rezultă din lucrările dosarului, cauza a fost examinată în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, astfel în acest caz, la stabilirea pedepsei au fost luate în vedere, în egală măsură persoana inculpatului și respectiv, reeducarea și reintegrarea lui socială, cât și dimensiunea fenomenului infracțional, și așteptările societății față de mecanismul justiției penale, pentru a realiza o proporționalitate reală între aceste aspecte.

Lecturând decizia contestată, Colegiul lărgit atestă că, instanța de apel, nu a intervenit în sentință în partea stabilirii pedepsei inculpatului, și-a motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75, 84 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolului imputat acestuia, ținând cont și de dispozițiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Astfel, instanța de recurs ordinar susține că, pedeapsa individualizată inculpatului, corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și din partea altor persoane.

Potrivit art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În acest sens, instanța de apel a considerat că scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în cauza penală dată în privința inculpatului, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, nu poate fi atinsă decât prin aplicarea pedepsei penale cu suspendarea executării pedepsei închisorii.

Colegiul penal menționează că, chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse

în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

De asemenea, se reține că la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după quantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuază sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

În continuare, Colegiul penal constată referitor la alegațiile recurentului expuse în prezentul recurs ordinar, faptul că, motivele invocate în recursul ordinar de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 4.1. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Subsidiar, Colegiul penal subliniază că, potrivit jurisprudenței CtEDO nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. Or, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției a instanțelor respective (hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei).

În concluzie, Colegiul penal atestă că, în hotărârea adoptată instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în **pct.4.1** din prezenta decizie soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Cu privire la temeiurile invocate de recurent prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 13) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit îl consideră neîntemeiat și menționează că recurentul l-a invocat pur declarativ fără a le descrie detaliat.

Astfel, Colegiul penal lărgit conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aceste aspecte contestate și în prezentele recursuri, nu se identifică, or instanța de apel s-a expus în decizia sa detaliat și argumentat asupra fiecărei chestiuni esențiale invocate în apelurile declarate, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate, fapt ce impune și respingerea, ca inadmisibile a recursurilor ordinare declarate de procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru și de către avocatul Carafizi Nicolai în numele inculpatului XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Se resping ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de către procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru și de către avocatul Carafizi Nicolai în numele inculpatului XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 19 noiembrie 2019, în cauza penală în privința lui *xxxxxx xxxxx, xxxx xxxxxx, xxxxx xxxxxxxx și de către xxxxxxxx xxxxxxxx*.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 24 decembrie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Guzun Ion